RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

U I T S P R A A K Nr. 2008/014 Mo

i n d e k l a c h t nr. 2006.3542 (103.06)

ingediend door:

hierna te noemen 'klaagster',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klaagster heeft via het internet via een tussenpersoon in juni 2006 bij een verzekeraar een opstal- en een inboedelverzekering gesloten.

Klaagsters echtgenoot heeft op dezelfde wijze met ingang van 30 juni 2006 bij bedoelde verzekeraar een doorlopende reisverzekering gesloten voor zichzelf en zijn gezin.

Verder hebben klaagsters echtgenoot respectievelijk klaagster zelf eveneens via het internet via de vorenbedoelde tussenpersoon op 27 juni 2006 respectievelijk op 26 september 2006 een rechtsbijstandverzekering respectievelijk een motorrijtuigverzekering aangevraagd. Laatstgenoemde verzekering werd aangevraagd bij verzekeraar, maar deze heeft geweigerd de verzekering te accepteren.

Bij het aanvragen van de opstal- en de inboedelverzekering en de doorlopende reisverzekering is de vraag ‘Verzekering geweigerd’ met ‘Nee’ beantwoord. Bij het aanvragen van de motorrijtuigverzekering is de vraag: ‘Is er ooit een door jou of door een belanghebbende aangevraagde verzekering geweigerd, opgezegd of tegen bijzondere voorwaarden geaccepteerd? met ‘Nee’ beantwoord.

In een brief van 6 oktober 2006 schreef de tussenpersoon naar aanleiding van een waterschade aan de verzekerde opstal en inboedel, dat pas bij de schade-expertise is gebleken dat eerder gesloten verzekeringen door een verzekeraar zijn opgezegd wegens wanbetaling van de premie, en dat als dit bij het aanvragen van de huidige verzekeringen bekend was geweest bij de tussenpersoon deze verzekeringen niet zouden zijn tot stand gekomen. In de brief wees de tussenpersoon verder erop dat de premiebetaling voor deze

verzekeringen was uitgebleven en dat de verzekeringen in verband daarmee per 12 september 2006 waren opgezegd. Voorts wees de tussenpersoon erop dat in het aanvraagformulier voor de motorrijtuigverzekering de hierboven geciteerde vraag ten onrechte ontkennend was beantwoord en dat de aangevraagde motorrijtuigverzekering daarom niet tot stand was gekomen.

Klaagsters echtgenoot treedt blijkens diens brief van 9 november 2006 aan de Raad op als de gemachtigde van klaagster. Blijkens het door haar aan de Raad overgelegde Uittreksel basisadministratie persoonsgegevens van 23 november 2006 wonen zij en haar echtgenoot op hetzelfde adres. Klaagster en haar echtgenoot hebben dezelfde achternaam.

De klacht

Kort na het afsluiten eind juni 2006 van een opstal-, inboedel-, rechtsbijstand- en een doorlopende reisverzekering zijn klaagster en haar echtgenoot op vakantie gegaan. Bij hun terugkomst op 20 augustus 2006 bleek in huis lekkage te zijn geweest.

Nadat een expert de schade had opgenomen, heeft de tussenpersoon bij brief van 31 augustus 2006 de schade afgewezen. Nadat klaagster daartegen bezwaar had aangetekend, is de schade alsnog uitgekeerd.

Bij brief van 23 september 2006 heeft klaagster aan de tussenpersoon een vervolgschade gemeld en om rechtsbijstand verzocht. De buren bleken zonder bouwvergunning hun dak te hebben verhoogd. Dit had de expert moeten constateren, maar deze had nagelaten het dak te inspecteren. Ook was gebleken dat de inboedelschade door de waterlekkage veel hoger was.

Op 6 oktober 2006 reageerde de tussenpersoon. Hij had de verzekeringen opgezegd en klaagster bij de Stichting CIS aangemeld. Volgens de tussenpersoon was klaagster een wanbetaler en had zij bij het totstandkomen van de verzekeringen niet aan haar meldingsplicht voldaan.

Volgens de polisvoorwaarden moet de premie worden betaald 30 dagen nadat het betalingsverzoek is ontvangen. Omdat klaagster op 20 augustus 2006 terug was van vakantie, heeft zij het betalingsverzoek toen pas ontvangen. De premie moest dus uiterlijk 19 september 2006 zijn voldaan.

Omstreeks 6 september 2006 ontving klaagster een aanmaning voor de nog openstaande premie. Toen waren de verzekeringen dus nog niet opgezegd. Zij heeft op 7 september 2006 geantwoord dat zij de premie niet kon voldoen omdat zij eerst noodreparaties na de lekkage moest laten uitvoeren, en verzocht de premies te verrekenen met de nog uit te keren schade. Vervolgens zegde de tussenpersoon bij brief van 12 september 2006 de verzekeringen op.

Op 4 oktober 2006 ontving klaagster echter nog een betalingsverzoek van de tussenpersoon met een overzicht van de nog te betalen premies. De brief vermeldt dat bij niet voldoen de verzekering kan worden opgeschort of beëindigd. Klaagster heeft hieruit afgeleid dat de opzegging was teruggedraaid.

Kort nadat de waterschade was uitbetaald, is de premie voldaan (op 29 september 2006). Indien de schade eerder was uitbetaald, had de premie eerder betaald kunnen worden.

De tussenpersoon had dus de verzekeringen niet mogen opzeggen. Voorts bepalen de polisvoorwaarden dat de verzekering weer in kracht wordt hersteld nadat de premie is betaald. In de brief van 6 oktober 2006 verwijst de tussenpersoon zelf daarnaar.

In de brief van 6 oktober 2006 schrijft de tussenpersoon ook dat na schade-expertise is gebleken dat vorige verzekering(en) van klaagster zijn opgezegd wegens wanbetaling, dat zij dit op de aanvraagformulieren niet had meegedeeld, en dat als hij op de hoogte was geweest van de juiste feiten de verzekeringen niet waren geaccepteerd. Klaagster weet echter niet dat eerdere verzekeringen zijn opgezegd. Misschien is hij in verwarring met iemand met dezelfde achternaam. Ook als dit waar zou zijn bepalen de polisvoorwaarden dat de verzekering eindigt op de datum vermeld in de opzeggingsbrief. Dat is echter niet gebeurd. De opzegging geschiedde immers wegens wanbetaling.

Van niets bewust heeft klaagster op 26 september 2006 bij de tussenpersoon een autoverzekering aangevraagd. De aanvraag werd geweigerd en een tweede registratie bij het CIS volgde, wegens het niet voldoen aan de meldingsplicht. Volgens de tussenpersoon waren immers de bij hem lopende verzekeringen opgezegd en had klaagster dat niet op het aanvraagformulier vermeld. Klaagster dacht echter dat de eerdere opzegging bij brief van 4 oktober 2006 van de tussenpersoon was opgeheven.

Het standpunt van verzekeraar

De tussenpersoon biedt autoverzekeringen van verzekeraar aan. Voor de overige verzekeringen handelt de tussenpersoon voor andere verzekeraars. De betrokkenheid van verzekeraar bij de klacht is dan ook beperkt tot de door klaagster aangevraagde autoverzekering. Klaagster heeft de voorletters H.L.

Klaagster heeft in juni 2006 verzekeringen (inboedel, opstal, rechtsbijstand en reis) aangevraagd bij de tussenpersoon. In augustus 2006 is waterschade ontstaan. Bij de schadebehandeling is de tussenpersoon gebleken dat klaagster bij het aanvragen van de verzekeringen een eerdere opzegging door een verzekeraar niet heeft meegedeeld. Hierop heeft de tussenpersoon de verzekeringen opgezegd.

Daarna heeft klaagster bij de tussenpersoon een autoverzekering aangevraagd. In de aanvraag wordt de vraag gesteld: "Is er ooit een door jou of door een belanghebbende aangevraagde verzekering geweigerd, opgezegd of tegen bijzondere voorwaarden geaccepteerd". Klaagster heeft deze vraag ontkennend beantwoord.

Op 28 september 2006 heeft de tussenpersoon aan de heer H.L. … (had mevrouw moeten zijn) meegedeeld dat de aanvraag geweigerd werd, omdat niet voldaan is aan de mededelingsplicht. Klaagster vindt dat onjuist, omdat de tussenpersoon al wist dat de verzekeringen eerder waren opgezegd.

De tussenpersoon heeft dus geweigerd klaagsters auto te verzekeren. Door de slotvraag onjuist te beantwoorden heeft klaagster geen grond voor het vertrouwen gegeven dat de verzekeraar en de verzekeringnemer in elkaar moeten hebben. Daar komt bij dat de tussenpersoon in de voorgaande periode negatieve ervaringen had met klaagsters betalingsgedrag. Dit is een goede grond om de aanvraag te weigeren.

De non-acceptatie is bovendien redelijk. Volgens artikel 7:928 lid 4 BW dient de aanvrager een gerichte vraag in het aanvraagformulier juist te beantwoorden, ook al kent de verzekeraar de feiten reeds. Analoog hieraan zou nog voordat een verzekering tot stand is gekomen moeten gelden dat de wetenschap van de tussenpersoon in het niet valt bij de onjuiste informatieverschaffing door de

aanvrager. De enkele onjuiste beantwoording van de gerichte vraag is voldoende redelijke grond voor de weigering van de aangevraagde verzekering.

Klaagster vindt het niet terecht dat de tussenpersoon een CIS-melding heeft gedaan nadat zij in de aanvraag voor de autoverzekering de vraag over eerdere opzeggingen onjuist had beantwoord. Zij stelt dat zij de vraag niet onjuist heeft beantwoord, omdat zij zich niet bewust was van de opzegging door de tussenpersoon. Bovendien wist deze al van de opzeggingen door haarzelf.

Hierboven heeft verzekeraar al beargumenteerd dat de tussenpersoon klaagsters aanvraag voor een verzekering correct heeft behandeld en geweigerd.

Voor het doen van een onjuiste mededeling in de aanvraag heeft de tussenpersoon melding gemaakt bij het CIS en hij mocht dat ook doen. Klaagster heeft namelijk ontegenzeggelijk de gerichte vraag naar eerdere opzeggingen door de aanvrager of een belanghebbende onjuist beantwoord. De tussenpersoon heeft haar bij brief van 28 september 2006 meegedeeld dat hij de CIS-melding zou doen.

De tussenpersoon heeft alvorens een CIS-melding te doen zijn belang bij de melding afgewogen tegen klaagsters belang bij het achterwege laten daarvan. Hij vond de melding belangrijk, omdat reeds het onjuist beantwoorden van de vraag zo ernstig is dat het een CIS-registratie rechtvaardigt. Andere verzekeraars zijn er dan op gewezen dat dit heeft gespeeld. De gevolgen van de melding zijn voor klaagster overigens beperkt, omdat zij bij de aanvraag van een verzekering toch al de CIS-meldingen van haar echtgenoot moet meedelen. De registratie is niet disproportioneel. De wederzijdse belangen zijn zorgvuldig afgewogen. Een juiste beslissing is genomen.

Klaagster lijkt ervan uit te gaan dat de tussenpersoon tweemaal een CIS-melding heeft gedaan. Dat is echter niet juist. Alleen werd een CIS-melding gedaan voor de onjuiste beantwoording van een vraag bij het aanvragen van een autoverzekering. Voor de opzeggingen wegens wanbetaling werd geen CIS-melding gedaan, omdat het CIS daarvoor niet is bestemd.

Het commentaar van klaagster

Klaagster heeft nadat haar het verweer van verzekeraar was toegezonden, daarop niet gereageerd.

Het oordeel van de Raad

1. Een verzekeraar is in beginsel vrij naar eigen inzicht te beoordelen of hij een verzekering als de onderhavige motorrijtuigverzekering al dan niet of onder beperkende voorwaarden zal aangaan. Hij mag zich daarbij laten leiden door zijn eigen opvatting omtrent de waardering van het risico. Zijn beslissing of hij een verzekering als de onderhavige al dan niet of onder beperkende voorwaarden zal aangaan behoort tot het bedrijfsbeleid van een verzekeraar, welk beleid in het algemeen, behoudens uitzonderlijke gevallen, niet door de Raad kan worden getoetst. Van een zodanig uitzonderlijk geval is hier geen sprake. Verzekeraar kan in redelijkheid het standpunt innemen dat de gedane onjuiste opgave bij het aanvragen van de onderhavige motorrijtuigverzekering van dien aard is dat hij deze verzekering niet behoeft te accepteren. Verzekeraar heeft door dat te doen de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad.

2. Voorts heeft verzekeraar na de gebleken onjuiste beantwoording van de vraag: ‘Is er ooit een door jou of door een belanghebbende aangevraagde verzekering geweigerd,

opgezegd of tegen bijzondere voorwaarden geaccepteerd?' in het aanvraagformulier voor de motorrijtuigverzekering en na afweging van de wederzijdse belangen kunnen besluiten over te gaan tot externe registratie van klaagster bij de Stichting CIS. Ook door dat te doen heeft verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad

De beslissing
De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 11 februari 2008 door mr. E.M. Wesseling-van Gent, voorzitter, mr. J.G.C. Kamphuisen, mr. F.R. Salomons, mr. E.J. Numann en mr. C.W.M. van Ballegooijen, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De voorzitter:

(mr. E.M. Wesseling-van Gent)

De secretaris:

(mr. S.N.W. Karreman)